

ת נ " ד

לעולים חדשים

על פי תכנית הרפורמה ללמידה משמעותית

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון — (20x2) — 40 נקודות

פרק שני — (20x3) — 60 נקודות

סה"כ — 100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך עברי שלם בלי פירושים ובלי תוספות.

מותר להשתמש בתנ"ך מתורגם.

מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

מותר להשתמש במילון לועזי-עברי / עברי-לועזי.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.

(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתוב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטייטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טייטה" בראש כל עמוד טייטה. רישום טייטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

השאלות

פרק ראשון — ראשית (40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1-3 (לכל שאלה — 20 נקודות).

1. קרא בראשית, ג', 22-24.

כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמָּנוּ לָדַעַת טוֹב
וְרָע וְעַתָּה וּפֶן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי
לְעֹלָם: וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן־עֵדֶן לְעַבְדֹּת אֶת־הָאֲדָמָה
כד אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: וַיִּגְרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגֶן־עֵדֶן
אֶת־הַכְּרִבִּים וְאֵת לֵהט הַחֲרִב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשָׂמוֹר אֶת־דֶּרֶךְ
עֵץ הַחַיִּים:

א. (1) על פי הקטע שלפניך, ציין סיבה אחת לגירוש האדם מגן העדן. בסס את דבריך

על הכתוב. (5 נקודות)

(2) על פי הקטע שלפניך, יש הטוענים שהתנהגות האל מעידה על רצונו לשמור על מעמד

של אל יחיד. הסבר טענה זו, ובסס אותה על הכתוב. (8 נקודות)

ב. לדעתך, מדוע בפסוק 23 מוזכרים הייעוד (התפקיד) של האדם ובריאתו מן האדמה?

(7 נקודות)

/המשך בעמוד 3/

שים לב:
המשך הבחינה בעמוד 4

א ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
 עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד איש אתו
 ב בהתודע יוסף אל-אחיו: ויתן את-קלו בבכי וישמעו מצרים
 ג וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד
 ד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר
 יוסף אל-אחיו גשו-נא אלי וגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
 ה אשר-מכרתם אתי מצרימה: ועתה ואל-תעצבו ואל-יחל
 בעיניכם כי-מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים
 ו לפניכם: כִּי־זָה שְׁנַת־סָדֵס הָרָעַב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְעוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים
 ז אֲשֶׁר אֵין־חֵרִישׁ וְקָצִיר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
 ח שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: ועתה לא-אתם
 שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון
 ט לכל-ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים: מהרו ועלו אל-אבי
 וּאִמְרָתֶם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנִךְ יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לָאֲדֹן לְכָל־
 י מִצְרַיִם רְדֵה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד: וישבת בארץ-גֶּשֶׁן והיית קרוב
 יא אלי אתה ובניך ובני בְּנִיךָ וְצִאֲנֶךָ וּבָקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ:
 יב וּכְלִבְלִיתִי אִתְּךָ שֵׁם כִּי־עוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים רָעַב פֶּן־תָּמוּת אַתָּה
 יג וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
 כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֵלֵיכֶם: והגדתם לאבי את-כל-כבודי בְּמִצְרַיִם
 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמַהֲרַתֶּם וְהוֹרְדַתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה:
 יד וּפַל עַל־צֹאֲרֵי בְנֵימִן־אֲחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימִן בָּכָה עַל־צֹאֲרָיו:
 טו וַיִּנָּשֶׁק לְכָל־אֲחִיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֲחִיו אִתּוֹ:
 טז וַהֲקֹל נִשְׁמָע בֵּית פְּרָעָה לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיֵּטֵב בְּעֵינֵי
 פְּרָעָה וּבְעֵינֵי עַבְדּוֹ:

א. קרא פסוקים 3-13 בקטע שלפניך.

(1) בפסוק 3 נאמר שאחיו של יוסף נבהלו לאחר שהוא גילה להם את זהותו.

מדברי יוסף שבפסוקים 5-13 אפשר להסיק מה הן הסיבות לבהלה של האחים.

על פי הפסוקים, הסבר שתי סיבות לבהלה של האחים. בסס את דבריך על הכתוב.

(6 נקודות)

(2) על פי פסוקים 4-8, יש הטוענים כי ההסבר של יוסף נועד להרגיע את האחים.

הסבר טענה זו, ובסס אותה על הכתוב. (5 נקודות)

ב. קרא פסוקים 9-15 בקטע שלפניך.

כתוב מהי ההצעה שביקש יוסף מאחיו למסור ליעקב אביהם, והסבר שני נימוקים של יוסף

שנועדו לשכנע את אביו לקבל את ההצעה. (9 נקודות)

/המשך בעמוד 6/

טו וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה מִה־תִּצַּעַק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
טז וַיִּסְעוּ: וְאַתָּה הָרֹם אֶת-מִטְכָּךְ וְנִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הֵימָּה וּבִקְעָהּ
יז וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֶשֶׁה: וְאִנִּי הִנְנִי מַחֲזִיק אֶת-
לב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶפְרַדָּה בַּפְּרָעָה וּבְכָל-חֵילוֹ
יח בָּרַכְּבוּ וּבִפְרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי ה' בַּהֲכַבְדִּי בַּפְּרָעָה
יט בָּרַכְּבוּ וּבִפְרָשָׁיו: וַיִּסַּע מֶלֶאךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה
ישראל וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד
כ מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי הָעֲנָן וַהֲחֹשֶׁךְ וַיֹּאדָה אֶת-הַלֵּילָה וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה
כא כָּל-הַלֵּילָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּלָּךְ ה' אֶת-
הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל-הַלֵּילָה וַיִּשַׁם אֶת-הַיָּם לַחֲרֹבָה
כב וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֶשֶׁה וְהַמַּיִם
כג לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
כד כָּל סוֹם פְּרָעָה רָכְבוּ וּפְרָשָׁיו אֶל-תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת
הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף ה' אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעָנָן
כה וַיִּהְיֶה אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֵת אֶפְרַיִם מִרַּפְּבָתָיו וַיִּנְהַגְהוּ
בְּכַבְדָּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי ה' נָלַחַם
לָהֶם בְּמִצְרַיִם:

כו וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה נִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם
כו עַל-מִצְרַיִם עַל-רַכְבּוֹ וְעַל-פְּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם
וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בִּקְרָ לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרֹאתוֹ וַיִּנְעַר
כז ה' אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרָכָב
וְאֶת-הַפְּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא-
כט נִשְׁאָר בָּהֶם עַד-אֶחָד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבֶשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
ל וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּוֹשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-
לא שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה'
בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-ה' וַיֹּאמִינוּ בִּה' וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

א. (1) על פי הקטע שלפניך, הבא שתי דוגמאות לפעולות של האל ביציאת מצרים,

והסבר את הדוגמאות. (6 נקודות)

(2) קרא גם יהושע, ב', 9-11.

הפעולות של ה' ביציאת מצרים היו ידועות לעמי הסביבה והשפיעו עליהם.

בסס את שתי הקביעות האלה על יהושע, ב', 9-11. הסבר את דבריך.

(6 נקודות)

ב. בהגדה של פסח נאמר: "ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה" (דברים, כ"ו, 8).

באמצעות השימוש "ביד החזקה" השיג האל שתי מטרות: האחת נוגעת למצרים והאחרת נוגעת לעם ישראל.

(1) על פי פסוק 18 ופסוק 25, מהי המטרה הנוגעת למצרים שהשיג ה'? (4 נקודות)

(2) על פי פסוק 31, מהי המטרה הנוגעת לעם ישראל שהשיג ה'? (4 נקודות)

פרק שני — עם וארצו (60 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 4-7 (לכל שאלה — 20 נקודות).

4. קרא שמואל א, כ"ח, 3-15.

- ג וַשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרֶמָּה וּבְעִירוֹ
- ד וַשָּׂאוֹל הֵסִיר הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיָּדְעָנִים מִהָאָרֶץ: וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנָם וַיִּקְבֹּץ שָׂאוֹל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבָּעַ: וַיֵּרָא שָׂאוֹל אֶת-מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיֵּרָא וַיַּחֲרֹד לִבּוֹ מְאֹד: וַיִּשְׁאַל שָׂאוֹל בַּה' וְלֹא עָנָהוּ ה' גַּם בַּחֲלָמוֹת גַּם בְּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִים: וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל לַעֲבָדָיו בַּקְּשׁוּ-לִי אִשֶּׁת בַּעֲלַת-אוֹב וְאֹלֶכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרֹשָׁה-בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הִנֵּה אִשֶּׁת בַּעֲלַת-אוֹב בַּעֲיֵן דָּוָר: וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׂאוֹל וַיִּלְבֹּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אֲנָשָׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לַיְלָה וַיֹּאמֶר קְסוּמִי-נָא לִי בְּאוֹב וְהָעִלִי לִי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אֲתָה יֹדַעַת אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׂאוֹל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיָּדְעָנִים מִן-הָאָרֶץ וְלָמָּה אֲתָה מֵתִנְקֶשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתֵנִי: וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׂאוֹל בַּה' לֵאמֹר חַי-ה' אֲסִי-יִקְרָךְ עוֹן בְּדָבָר הַזֶּה: וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶת-מִי אֶעֱלֶה-לְךָ וַיֹּאמֶר אֶת-שְׁמוּאֵל הָעִלִּי-לִי: וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת-שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוֹל לֵאמֹר לָמָּה רָמִיתָנִי וְאֲתָה שָׂאוֹל: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּירָאִי כִּי מָה רָאִית וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוֹל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים מִן-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר לָהּ מִה-תֹּאדָרוּ וְתֹאמַר אִישׁ זָקֵן עֹלָה וְהוּא עֹטָה מַעִיל וַיַּדַּע שָׂאוֹל כִּי-שְׁמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׂאוֹל לָמָּה הִרְגִּיתָנִי לְהַעֲלוֹת אוֹתִי וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל צַד-לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים וּלְחָמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עָנְנִי עוֹד גַּם בִּיַּד הַנְּבִיאִים גַּם בַּחֲלָמוֹת וְאֶקְרָאָה לְךָ לְהוֹדִיעֵנִי מִה אֶעֱשֶׂה:

- א.** על פי הקטע שלפניך, יש הטוענים כי שאול הוא מלך הנוהג באחריות כלפי עמו.
הבא מן הקטע שלפניך דוגמה אחת לביסוס טענה זו, והסבר דוגמה זו. (10 נקודות)
- ב.** על פי הקטע שלפניך, יש הטוענים כי שאול מוצג באופן נלעג (מגוחך).
הבא דוגמה אחת לביסוס טענה זו, והסבר דוגמה זו. (10 נקודות)

/המשך בעמוד 10/

א וַיְהִי כִּי-יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַהֲ הַנִּחַ
 ב לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל-אִיבָיו: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-נָתָן הֲנִכְיָא דָּאֵה נָא
 אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲדָרִים וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הִירֵעָה:
 ג וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר פִּלְבֶּכְךָ לָךְ עָשָׂה כִּי הִֽי:
 ד עַמֶּךָ: וַיְהִי פְלִילָה הַהוּא וַיְהִי
 ה דְּבַר-הָ הֹ אֶל-נָתָן לֵאמֹר: לָךְ וְאִמְרַת אֶל-עַבְדִּי אֶל-דָּוִד
 ו כֹּה אָמַר הָ הָאֵתָה תִּבְנֶה-לִּי בֵּית לְשִׁבְתִּי: כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי
 בְּבֵית לְמִוִּם הָעֹלָתִי אֶת-פְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
 ז וְאֵהִיָּה מִתְהַלֵּךְ בָּאֵהֶל וּבִמְשָׁכָן: בְּכֹל אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדָּבָר דִּפְרַתִּי אֶת-אֲחֹה שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 ח צִוִּיתִי לְרֵעוֹת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְמָה לֹא-בִנִיתֶם
 ט לִי בֵּית אֲדָרִים: וְעַתָּה כֹּה-תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר הָ:
 י צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן-הַנּוֹה מֵאַחֵר הַצֹּאן לִהְיוֹת נֶגִיד עַל-
 יֵ עַמִּי עַל-יִשְׂרָאֵל: וְאֵהִיָּה עַמֶּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאִכְרַתָּה
 יֵ אֶת-כָּל-אִיבֶיךָ מִפְּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לָךְ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים
 יֵ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וְשִׁמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן
 יֵ תַחְתָּיו וְלֹא יִדְּגוּ עוֹד וְלֹא-יִסִּיפוּ בְנֵי-עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר
 יֵ בְרָאשׁוֹנָה: וּלְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 יֵ וְהִנַּחְתִּי לָךְ מִכָּל-אִיבֶיךָ וְהִגִּיד לָךְ הָ כִּי-בֵּית יַעֲשֶׂה-לָּךְ
 יֵ הָ: כִּי וַיִּמְלֹאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת-אִבְתֶּיךָ וְהִקִּימֹתִי אֶת-
 יֵ זֶרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהִכִּנֹתִי אֶת-מַמְלַכְתּוֹ: הוּא
 יֵ יִבְנֶה-בֵּית לְשִׁמִּי וְכִנֵּנְתִּי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד-עוֹלָם: אֲנִי
 יֵ אֵהִיָּה-לּוֹ לְאָב וְהוּא יֵהִיָּה-לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהֻעוֹתוֹ וְהִכַּחְתִּיו
 טו בְּשִׁבְטֵי אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם: וְחֹסְדִי לֹא-יִסּוֹר מִמֶּנּוּ כֹּאֲשֶׁר
 טז הִסְרֹתִי מֵעַם שְׂאוֹל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ: וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ
 יֵ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד-עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסֵּאֲךָ יֵהִיָּה נִכּוֹן עַד-עוֹלָם: כֹּל
 יֵ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה כֵּן דְּבַר נָתָן אֶל-דָּוִד:

א. (1) על פי פסוקים 1-2 ופסוק 5, כתוב מהי הבקשה של דוד, והסבר מהי הסיבה לבקשה. (3 נקודות).

(2) קרא פסוקים 11-13 בקטע שלפניך.

ה' מבטיח לדוד כמה הבטחות בתגובה על בקשתו.

כתוב הבטחה אחת, על פי פסוקים 11-12 והבטחה אחת, על פי פסוק 13, והסבר אם אחת מן ההבטחות אלה עונה על בקשתו של דוד שציינת בתת-סעיף (1). (7 נקודות)

ב. (1) למילה בית המזכרת בקטע שלפניך יש כמה משמעויות.

מהי משמעות המילה בית, על פי פסוק 2, ומהי משמעותה, על פי פסוק 16? (4 נקודות)

(2) קרא פסוק 16 בקטע שלפניך וגם **מלכים א', י"א, 38**.

מהו ההבדל בין ההבטחה של ה' לדוד ובין ההבטחה של ה' לירבעם? הסבר. (6 נקודות)

טז אִז תִּבְאֵנָה
 יז שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵיו: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 יח הָאֶחָת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֹת בְּבֵית אָחִיד וְאֶלֶד
 יט עִמָּה בְּבֵית: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לִלְדֹתֶי וַתֵּלֶד גֶּם־הָאִשָּׁה
 כ הַזֹּאת וַאֲנַחְנוּ יַחֲדוּ אִין־זֹר אֲתָנּוּ בְּבֵית זֹלָתִי שְׁתֵּים־אֲנַחְנוּ
 כא בְּבֵית: וּמֵת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו: וַתִּקֶּם
 כב בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֲצָלִי וְאִמְתִּךְ יֹשֶׁנָּה וַתִּשְׁכְּבֵיבָהּ
 כג בַּחֲקִיקָה וְאֶת־בְּנָה הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה בַּחֲקִיקִי: וְאִקֶּם בְּבֶקֶר
 כד לַהֲיִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וַאֲתַבּוֹנֶן אֵלָיו בְּבֶקֶר וְהִנֵּה לֹא־
 כה הִיָּה בְנִי אֲשֶׁר יִלְדָתִי: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא כִּי בְנִי הָחִי
 כו וּבִנְךָ הַמֵּת וְזֹאת אָמַרְתָּ לֹא כִּי בִנְךָ הַמֵּת וּבְנִי הָחִי וַתִּדְבַּרְנָה
 כז לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אָמַרְתָּ זֶה־בְּנִי הָחִי וּבִנְךָ הַמֵּת
 כח וְזֹאת אָמַרְתָּ לֹא כִּי בִנְךָ הַמֵּת וּבְנִי הָחִי: וַיֹּאמֶר
 כט הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי־חֶרֶב וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לו גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי לִשְׁנַיִם וַתִּגְזְרוּ אֶת־הַחֲצִי לָאֶחָת וְאֶת־
 לו הַחֲצִי לָאֶחָת: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָה הָחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ בִּי־
 לו נִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל־בְּנָה וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי תִּגְזֹלֶה אֶת־הַיֶּלֶד
 לו הָחִי וְהַמֵּת אֶל־תִּמְיִיתָהּ וְזֹאת אָמַרְתָּ גֶם־לִי גֶם־לָךְ לֹא יִהְיֶה
 לו גִּזְרוּ: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּגְזֹלֶה אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמֵּת לֹא
 לו תִּמְיִיתָהּ הִיא אִמּוֹ: וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר
 לו שִׁפֵּט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמָת אֱלֹהִים
 לו בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט:

א. קרא פסוקים 16-23 בקטע שלפניך.

ההכרעה (ההחלטה) במשפט המתואר בפסוקים שקראת הייתה קשה מכמה סיבות.
הצג סיבה אחת לקושי של שלמה המלך להכריע בין שתי הנשים. בסס את דבריך על הכתוב.
(6 נקודות)

ב. (1) על פי פסוקים 24-27, שלמה צפה את התגובה של האם האמתית.
הסבר כיצד קביעה זו באה לידי ביטוי בפסק הדין של שלמה. בסס את דבריך על
הכתוב. (8 נקודות)

(2) על פי פסוק 28, לשלמה המלך הייתה חוכמה אלוהית לעשות משפט.
לדעתך, האם ניהל שלמה את המשפט בחוכמה? נמק את דבריך.
(6 נקודות)

/המשך בעמוד 14/

7. קרא ישעיה, ב', 1-4.

א
הַדְּבַר אֲשֶׁר חָזָה
ב יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּן עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: וְהִיא בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים נִלְוֶן יִהְיֶה הָרַבִּית הַבְּרָאשׁ הַהֲרִים וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת
ג וְנִהְיוּ אֲלֵיו פִּל־הַגּוֹיִם: וְהִלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה
אֶל-הָרֶ-הַבְּרָאשׁ אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּזְרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָּה
ד בְּאַחֲרֵיתוֹ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹדָה וּדְבַר-הַמִּירוּשָׁלַם: וְשָׁפַט
בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לַעַמִּים רַבִּים וְכָתַתּוּ חֲרָבוֹתָם לְאֵתִים
וְחִמְתוּתֵיהֶם לְמִזְמוֹת לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי חָרֵב וְלֹא-יִלְמְדוּ
עוֹד מִלְחָמָה:

א. במעמד הר סיני הבטיח ה' לעם ישראל: "והייתם לי סגלה מכל העמים... ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות, י"ט, 5-6).

על פי פסוקים 1-3 בקטע שלפניך, האם לדעתך תוגשם ההבטחה של ה' לעם ישראל?
נמק את דעתך. (8 נקודות)

ב. בפסוק 4 בקטע שלפניך מוזכרים כלי נשק.

(1) מה יהיה התפקיד של כלי הנשק באחרית הימים? (6 נקודות)

(2) קרא פסוקים 3-4 בקטע שלפניך.

על פי כל אחד מן הפסוקים, הסבר מה יגרום לשינוי בתפקיד של כלי הנשק.
(6 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך